

ΤΙΚΙ-ΤΑΚΙ

(ballade)

Μές' τὸν ὕπνο τρομαγμένος
 Ἀσπιδώνεται ὁ καυμένος
 Τὸ κερί του εὐθύς ἀρπάζει
 Καὶ βραχνὰ βραχνὰ φωνάζει:
 — Ποιὸς τῆ θύρα μου κτυπᾷ;
 — Εἰς τὸ φίλο σου τὸν Τάκη
 Δόσε χάρι, Δημητράκη!
 Τίκι-Τάκι, Τίκι-Τάκι!

Κτυπᾷ πάλι τὸ κουδοῦνι
 Καὶ τὸ φάντασμα τοῦ Δούνη
 Μὲ τοῦ χρόνου τὸ δρεπάνι
 Μπαίνει μέσα καὶ τὸν πιάνει
 Καὶ στὸ στήθος τὸν κτυπᾷ—
 Λέγοντάς του:—Δημητράκη
 Δίνεις ἄσυλο στὸν Τάκη;
 Τίκι-Τάκι, Τίκι-Τάκι!

Ξεπετιέται ἀπὸ τὴν κλίνη
 Ποῦ δὲν βρίσκει τὴν γαλήνη
 Γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὸ τουφέκι...
 Κάτι ἀκούει καὶ κοντοστέκει
 Τὸ ῥολόγι του κτυπᾷ
 Σὰν νὰ λέγῃ:—Δημητράκη,
 Ἐλευθέρωσε τὸν Τάκη
 Τίκι-Τάκι, Τίκι-Τάκι!

Ἄπ' τῆ σκάσι πέφτει κάτω
 Καὶ τραβάει τὰ μαλλιά του
 Μία δίνει στὸ κεφάλι
 Δίνει κι' ἄλλη, δίνει κι' ἄλλη
 Λέγοντας ἐνῶ κτυπᾷ:
 — Ἦθελές τα μὲ τὸν Τάκη
 Κ' ἐπαθές τα, Δημητράκη!
 Τίκι-Τάκι, Τίκι-Τάκι!

Ἄββακούμ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Διερχόμεθα τὸν ἀηδέστερον καιρὸν οὔτε ἡλιος, οὔτε χιῶν
 διαρκῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἕτερον, ὡς ἐὰν εὐρισκώμεθα
 ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἀναποφασίστου κ. Δηλιγιάννη. Περι-
 πνευμονίαι λοιπόν, ὅσας θέλετε, ἀκαθαρσίαι καὶ βόρβορος
 εἰς τὰς ὁδοὺς κολοσσαϊκῆς ποῦ ἀρχίζει τις νὰ πιστεύῃ, ὅτι
 ἡ φύσις παρακολουθεῖ τὴν πολιτικὴν μας κίνησιν προικο-
 δοτοῦσα ἡμᾶς μὲ ἀπειρον βόρβορον ὁσάκις ὁμιλεῖ ὁ ἐξ
 Ἀττικῆς μικροσκοπικὸς βουλευτής.

Ἄλλὰ τί φοβερὸν αὐτὸ τὸ παιδί! Εἶνε ἀδύνατον νὰ κα-
 θήσῃ ἡσυχον καὶ οἱ λόγοι εἶνε εὐνόητοι· ἀλλὰ τόσον ὀχλη-
 ρὸν κατέστη, ὥστε λέγεται, ὅτι λαμβάνονται δραστήρια
 μέτρα περὶ τῆς ἡσυχίας τῆς Βουλῆς. Τὸ καθ' ἡμᾶς τὸ κα-
 ταλληλότερον μέτρον εἶνε καὶ διὰ τὸν ρήτορα αὐτὸν καὶ

δι' ἄλλους τινὰς τῆς αὐτῆς φύσεως νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν
 αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων ἢ βορβοροφάγος.

Ἄγορεύων ὁ δημοφιλὴς οὗτος νεανίσκος ἐμνήσθη καὶ
 ἡμῶν ὡς εὐφυῶς χαρακτηρισάντων τὸν λήσταρχον Τάκην.
 Δὲν εἰξεύρει πόσον λυπούμεθα, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ τοῦ
 ἀνταποδώσωμεν τὰ ἴδια.

Ἄλλὰ μὰς ἐχαρακτήρισεν ὡς ὑπουργικὰ ὄργανα. Ἐγε-
 λάσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῆ τοιαύτῃ ἀποκαλύψει, ἀλλὰ πε-
 ρισσότερον βεβαίως ἔπρεπε νὰ γελάσῃ ὁ κ. Τρικούπης διὰ
 τοὺς νέους τοῦ φίλου. Ἡμεῖς νομιζομεν καὶ ὅλος ὁ κό-
 σμος τὸ πιστεύῃ, ὅτι οἱ μεγαλείτεροι φίλοι τοῦ κ. Τρι-
 κούπη εἶνε αὐτοί, οἵτινες διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων μωριῶν
 τῶν τὸν κρατύνουσιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.

Δὲν ἐκρίναμεν οὔτε ὡς ἀστειότητα καταλληλὸν τὴν
 ἀπόπειραν τοῦ Φαρροῦ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως καὶ
 ἐνεκα τούτου οὐδὲ λέξιν ἐγράψαμεν. Ἦδη ὅμως ὀφείλο-
 μεν νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι οἱ μὲν βασιλοκτό-
 νοι τῶν ἄλλων κρατῶν κατατομούνται, οἱ δὲ τοῦ ἡμετέ-
 ρου ἀποστέλλονται εἰς τὸ... φρενομομεῖον.

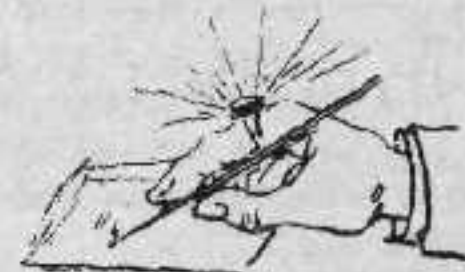
Τὸ περίσσευμα, κ. Τρικούπη, εἶνε ἀδικον καὶ ἐπικίνδυ-
 νον. Σὰς τὸ λέγει ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀμερικῇ δημοκρα-
 τίας Κλίβελανδ καὶ προτείνει, ὅπως ἀναθεωρηθῇ τὸ δα-
 σμολόγιον καὶ χαρισθῇ τὸ πλεόνασμα. Αὐτὸ πλέον ἐνκό-
 κειται εἰς τὸν νέον Πρόεδρον Χάρισον, ὅστις δὲν πιστεύο-
 μεν νὰ τὸ ἀρνηθῇ, ἀφοῦ οἱ συμπολιταὶ του θὰ τὸν παρα-
 καλῶσι νὰ χαρισθῇ προφέροντες ἀπλῶς τὸν ὄνομά του:
 Χάρισον, Χάρισον.

Ἐκτός τοῦ κ. Συγγροῦ, ὅστις ἐπὶ τέλους ἠδύνατο νὰ
 ὑπερασπίσῃ τὸ νεώδητον ἐρείπιόν του καὶ ἄλλος ἐφανερ-
 ρώθῃ ὑπερασπιστῆς ὁ κ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος. Εἰς ἐκ
 τῶν ἀναγνώστων τῆς διατριβῆς:

— Μὰ βέβαια, δὲν φοβεῖται νὰ καῖ ἢ νὰ καταπλακωθῇ,
 διότι εἶνε ἀθάνατος.

Καίτοι ὅμως immortal διεξήγαγε τὸ ζήτημα ἥμισυ
 ἀκαδημαϊκῶς.

Εἶνε δὲ περίεργον, ὅτι ἐνῶ ὁ κ. Ἀθάνατος ἰσχυρίζετο,
 ὅτι οὐδένα διατρέχει κίνδυνον πυρκαϊᾶς τρεῖς ἐταιρείαι
 συλλήδων ἀνελάμβανον τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τοῦ πυρός,
 διότι ἐκάστη δὲν ἐτόλμα νὰ τὴν ἀνκλάβῃ εἰς ἀκέραιον.

Ἄξιος